

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 19. december 2019

Forslag

til

Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skatteindberetningsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

(Kommunalt ejede forsyningsvirksomheders valg af privat inddrivelse, restanceinddrivelsesmyndighedens overvæltning af omkostninger på skyldner ved brug af privat inkassator til inddrivelse i udlandet og forældelse m.v. i genoptagelsessager på inddrivelsesområdet m.v.)

Skatteministeriet

§ 1

I lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 114 af 31. januar 2017, § 1 i lov nr. 285 af 29. marts 2017 og § 1 i lov nr. 258 af 10. april 2018 og senest ved § 3 i lov nr. 1310 af 6. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 1 a« til: »§§ 1 a og 1 b«.

2. Efter § 1 a indsættes før overskriften før § 2:

»Kommunalt ejede forsyningsvirksomheders valg af privat inddrivelse

§ 1 b. En kommunalt ejet forsyningsvirksomhed kan vælge, at ingen af forsyningsvirksomhedens fordringer, der endnu ikke er eller har været overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, skal være omfattet af loven, jf. dog 4. pkt. og stk. 3. Valget skal for at få gyldighed meddeles restanceinddrivelsesmyndigheden senest den 1. juli 2020, dog senest 6 måneder fra forsyningsvirksomhedens opnåelse af retsevne, og har virkning fra modtagelsesdatoen. Efter at restanceinddrivelsesmyndigheden har modtaget denne meddelelse, kan forsyningsvirksomhedens fordringer, der endnu ikke er eller har været overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, ikke overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. dog stk. 2. Renter og gebyrer, der vedrører fordringer, der allerede er eller har været overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, fordringer, som sådanne gebyrer vedrører, og opskrivningsfordringer til disse fordringer omfattes ikke af det valg, der kan foretages efter 1. pkt.

Stk. 2. Når der er gået 3 år eller mere fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af meddelelsen i stk. 1, 2. pkt., kan den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed ved en ny meddelelse til restanceinddrivelsesmyndigheden vælge, at loven med virkning fra modtagelsen af meddelelsen skal gælde for opkrævning og inddrivelse af fordringer, for hvilke den seneste rettidige betalingsdag er dagen for modtagelsen af den ny meddelelse eller senere, og som ikke vedrører fordringer, der omfattes af et valg efter stk. 1, 1. pkt.

Stk. 3. § 2, stk. 3, 2. pkt., og § 11 og rentelovens §§ 9 a og 9 b finder anvendelse for fordringer, for hvilke en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed i medfør af stk. 1 har valgt, at loven ikke skal gælde for opkrævning og inddrivelse.«

3. I § 4, stk. 1, indsættes efter »rækkefølge«: », jf. dog stk. 7«.

4. I § 4 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Restanceinddrivelsesmyndighedens krav efter § 6 a, stk. 1, har forrang i forhold til dækningen efter stk. 1-6.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

5. I § 4, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1-6« til: »stk. 1-7«.

6. Overskriften før § 5 affattes således:

»Rente og gebyr m.v.«

7. Efter § 6 indsættes før overskriften før § 7:

»§ 6 a. Skyldneren skal betale restanceinddrivelsesmyndighedens rimelige omkostninger ved udenretlig inddrivelse i udlandet gennem en privat inkassator, som restanceinddrivelsesmyndigheden har antaget til at bistå med inddrivelsen

i udlandet. Dette gælder dog kun, i det omfang inddrivelsen var retmæssig og relevant.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden træffer afgørelse om skyldnerens pligt til betaling af de i stk. 1, 1. pkt., nævnte omkostninger. Afgørelsen har virkning fra afgørelsestidspunktet og er gyldig, selv om afgørelsen ikke kan meddeles skyldneren.

Stk. 3. Kan afgørelsen trods rimelige bestræbelser ikke meddeles skyldneren, optages i Statstidende en meddelelse om, at der i forhold til skyldneren er truffet en afgørelse, som skyldneren kan få meddelt ved at rette henvendelse til restanceinddrivelsesmyndigheden. Klagefristen, jf. § 17, stk. 1, 2. pkt., løber senest fra 1-årsdagen for meddelelsen i Statstidende, medmindre særlige omstændigheder taler for en fravigelse.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke omkostninger restanceinddrivelsesmyndigheden kan kræve betalt efter stk. 1.«

8. I § 18 d, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »hos restanceinddrivelsesmyndigheden«: », herunder sager, hvor den frivillige betaling er sket til fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver fordringen,«.

9. I § 18 d, stk. 2, 2. pkt., udgår », og at et krav om tilbagebetaling af det inddrevne eller modtagne beløb ikke er forældet, jf. § 18 e.«

10. I § 18 d, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 18 e.« til: »§ 18 e, 1. pkt.«

11. I § 18 d indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Restanceinddrivelsesmyndigheden stiller ikke krav om tilbagebetaling af beløb betalt til ikkestatslige fordringshavere, hvis det i forbindelse med en genoptagelse efter stk. 1 eller 2 viser sig, at beløbet er inddrevet eller modtaget med urette. Restanceinddrivelsesmyndigheden tilbagebetaler til ikkestatslige fordringshavere beløb, som restanceinddrivelsesmyndigheden har fået tilbagebetalt fra disse fordringshavere, som følge af at restanceinddrivelsesmyndigheden til en fysisk eller juridisk person har måttet tilbagebetale beløbet, fordi det i forbindelse med en genoptagelse som anført i stk. 1-3 har vist sig, at beløbet blev inddrevet

eller modtaget med urette. Ved opgørelsen af det beløb, der tilbagebetales efter 2. pkt., medregnes renter beregnet efter rentelovens § 5, stk. 1. Renterne beregnes fra den dag, hvor tilbagebetalingen blev opnået hos den ikkestatslige fordringshaver.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

12. I § 18 e indsættes som 2. pkt.:

»Forældelse i sager omfattet af § 18 d, stk. 2, kan dog tidligst indtræde, når der er gået 3 år fra den dag, hvor restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelse blev truffet.«

§ 2

I skatteindberetningsloven, lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 84 af 30. januar 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 35 ændres »Beskæftigelsesministeriet« til: »Udbetaling Danmark«.

Beskæftigelsesministeriet

§ 3

I lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats foretages følgende ændring:

1. I § 125, stk. 4, 3. pkt., ændres »§ 18 a, stk. 2, 1. pkt.« til: »§ 18 a, stk. 7, 1. pkt.«

Ikrafttræden m.v.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2. § 1, nr. 7, finder ikke anvendelse på omkostninger, der af en privat inkassator er opkrævet hos restanceinddrivelsesmyndigheden før den 1. januar 2020.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 4, stk. 7, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 4, stk. 8, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Folketinget, den 19. december 2019

HENRIK DAM KRISTENSEN

/ Bent Bøgsted